

INternat 6

list učenika zrenjaninskog internata
zrint@sezampro.yu

učenje učiti
učiti
odučiti
naučiti

april 2002

PROBLEM IN UČENJE

Problematika učenja učenja je stalno aktuelna tema u vaspitanju i obrazovanju, a kako i ne bi kada je učenje, u najširem smislu reči, osnova svih aktivnosti, sve što čovek zna stekao je učenjem. Praksa je pokazala da mnogi učenici uče prema nekom svom nahodanju, onako kako misle da treba, a to je često neadekvatno, pa čak i pogrešno, a pogrešno naučeno teško se odučava. Da biste izbegli zamku pogrešnog učenja, površnog, neadekvatnog, pozivamo vas da naučite da učite. S' toga vam preporučujemo knjigu o učenju učenja "Kako da opasno dobro naučim lekcije" autora Spomene Milačić i poklanjamo vam 10 zlatnih pravila uspešnog učenja.

Tvoja PROBLEM IN - ka

KAKO DA OPASNO DOBRO NAUČITE LEKCIJE

- SAVETI JEDNAKO DOBRI ZA LOV I UČENJE -

"Na čas sam dotrčao baš onakav kako je najopasnije ići u lov: nespreman i veseo. Naravno zadesila me je katastrofa. "Koliko puta vam se desilo baš isto ovo? Kako se mladi, hrabri lovac i čak provlači kroz džunglu znanja prepunu tigrova i drugih opasnosti, saznacete iz ove interesantne i iznad svega korisne knjige. Ili, kako u svojoj preporuci za ovu knjigu piše doktor psihologije Žarko Trebješanin.

"Kako da opasno dobro naučite lekcije, duhovito i šarmantno štivo kliničkog psihologa Spomene Milačić, predstavlja pravu odu uzbudljivoj i lepoj avanturi saznavanja, otkrivanja dobro skrivenih tajni prirode ili čovekovog ponašanja, kao i onoj neopisivoj radosti koja prati savladavanje nepoznatih predela ljudskog duha.

Učiti, saznavati pravilnosti i zakone prividno haotičnog sveta, razumeti naizgled nerazumljivo i

neobjašnjivo – govori nam ova knjiga – nije niš manje čudesno i privlačno nego što je sklapanje kakvog rasturenog i zamrljanog srednjovekovnog mozaika, odgonetanje tajne šifre neke važne špijunske poruke ili pronalaženje dobro skrivene zveri na osnovu slabašnih i nejasnih, sitnih tragova. Ova knjiga je namenjena kako deci, tako i odraslim ljudima koji baš ne vole previše učenje i koji misle da se učenje neminovno "rimuje sa mučenjem". Kada pročitaju kako da opasno dobro naučite lekcije, uveriće se da greše i postaće spremni da krenu u pustolovinu osvajanja znanja."

Knjiga vam je, dakle, predstavljena i preporučena, a možete je naći uskoro na prvom spratu u levom krilu naše zgrade iza vrata na kojima bi trebalo da piše BIBLIOTEKA.

Ljilja

POKLON ČITAOCIMA

10 PRAVILA USPEŠNOG UČENJA

1. UČI SA NAMEROM DA NAUČIŠ
2. UČI SVAKOG DANA U ODREĐENO VREME
3. PRVO UČI: NOVO GRADIVO
TEŽE GRADIVO
TEORIJSKO GRADIVO
4. GRADIVO IZ SLIČNIH PREDMETA NE UČI JEDNO ZA DRUGIM
5. IZMEĐU DVA GRADIVA PRAVI KRATKE 10 MIN PAUZE
6. JEDNO ISTO GRADIVO UČI I PONAVLJAJ VIŠE PUTA U TOKU VIŠE DANA
7. TEKST ČITAJ SA RAZUMEVANJEM I RAZJAŠNJAVANJEM
8. IZDVOJ IZ SVAKOG DELA TEKSTA SUŠTINU U VIDU TEZE
9. SLIČNE SADRŽAJE UČI NA OSNOVU MEĐUSOBNIH RAZLIKA
10. PRESLIŠAVAJ SE DOTLE DOK NE STEKNEŠ SPOSOBNOST PREPRIČAVANJA
SOPSTVENIM REČIMA I OBJAŠNJAVANJA DRUGIMA.

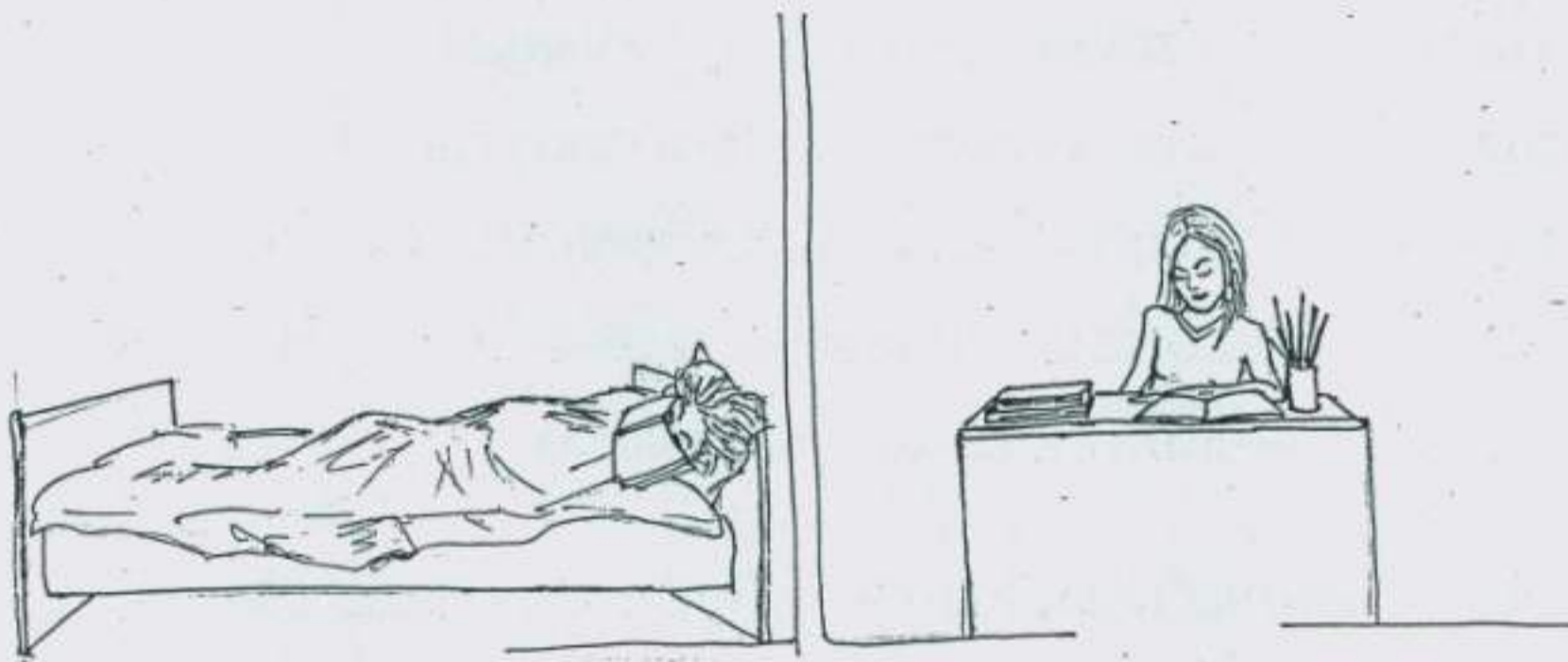
PRIMENA I PRIDRŽAVANJE OVIH PRAVILA GARANTUJE USPEH!!!

Da li si tip za učenje ?

1. Sve svoje zadatke i obaveze odlažem koliko god mogu.	DA	NE
2. Najbolje učim uz glasnu muziku.	DA	NE
3. ako sednem da učim – ogladnim.	DA	NE
4. Moj stav u učenju – ležeći.	DA	NE
5. Trudim se da dok učim nemam pri ruci ni papir ni olovku , da me ne bi ometali.	DA	NE
6. Dok ja učim cimerka me preslišava «gde ti je dečko?» , «gde izlaziš večeras?»	DA	NE
7. Učim kad stignem i gde stignem .	DA	NE
8. U kratkim pauzama učenja trknem do grada ili do komšnice na kafu.	DA	NE
9. Prvo učim ono što najviše volim.	DA	NE
10. Kad nešto jednom naučim , to je naučeno za sva vremena.	DA	NE
11. Kad završim učenje ja sebi čestitam.	DA	NE

REŠENJE Ako imate do 4 odgovora DA –imate sve šanse da se upišete u listu NOBELOVACA
 Ako imate do 7 odgovora DA – smatraj se prosečnim srednjoškolcem
 Preko 7 odgovora DA – definitivno nisi učenjački tip.

ANKETA!

GDE, KADA, KAKO, S KIM UČITE ?

Iako je učenje najozglašenija aktivnost među nama stanovnicima internata, i svi tražimo načine da se time ne zamaramo, priznajte, svi smo mi ovde s jednim razlogom, da ipak nešto naučimo.

Ali, niko se pametan nije rodio!

Zbog toga smo prinuđeni da s vremena na vreme i mi uzmemo knjigu u ruke...

Evo kako se to radi kada nas na to neko *natera*:

MESTO

- ~ krevet
- prozor
- pored lavabo
- klupica pored reke
- wc (šolja)
- tušaona

VREME UČENJA

- posle večere, na pun stomak
- tačno u ponoć
- gluvo doba noći
- kad zagusti (kad se mora)
- pre podne dok mi cimerke nisu tu
- dok je mir i tišina

POZICIJE UČENJA

- noge na klupi, glava na travi
- ležeći noge na zidu
- naglavačke
- TRENDELEBURGOV položaj
- sedeći na prozoru, vetreći noge

DRUŠTVO ZA UČENJE

- psi lutalice
- moj jastučić
- bube, pauci, pacovi i ostali internatski ljubimci
- počela je sezona muva i osa
- cimerke na okupu, podstanari a još i dosadni gosti
- slučajni prolaznici..

EFEKTI UČENJA

- nikakvi
- često razočaravajući
- očaravajući
- bez efekta

Zaključujemo da niko ko uči ne navraća u učionu, već svako traži neki svoj sopstveni kutak gde ga niko neće videti u tom tako sramnom poslu.

Izgleda da učione služe kao jedino dozvoljeno mesto za sastanke posle 22:00.

Znači navalite! Ulaz je slobodan.

Anketu sprovele

Lidija i Ceca

Slušaj me!

Stani! Slušaj me!

Odvoji za mene samo nekoliko trenutaka

svog vremena,

koje i onako puštaš

da prolazi uzaludno...

Stani! Slušaj me!

Ne okreći mi leđa sada

kada sam konačno

skupila hrabrost

da ti se obratim...

Stani! Slušaj me!

Nemoj mi reći da budem brza,

ne požuruj me,

jer izjaviti nekome ljubav

je zaista teško,

a upravo to

želim da ti kažem...

SENZUALNA EXTAZA

Nikada nećeš moći da doživiš

moju prekomernu primu,

nikada nećeš moći da vidiš

ono što sam ja videla.

Nemoj, jer ja to ne želim.

Osećam jezu već duže vreme

osećam negativnu struju

čujem krike i jecanje svoje.

Osetim ukus krvi na usnama

i ukus mora u očima...

Ja sam suva trska koja se njiše

na blagom povetarcu, bez ideja

i kreacija, ja nestajem u drugom životu.

Sama, sama, sama sa svojim

drugim delom ličnosti.

Bez inspiracije i motiva...

Može li čovek večito sam da pliva?

U meni je večita oseka osećanja.

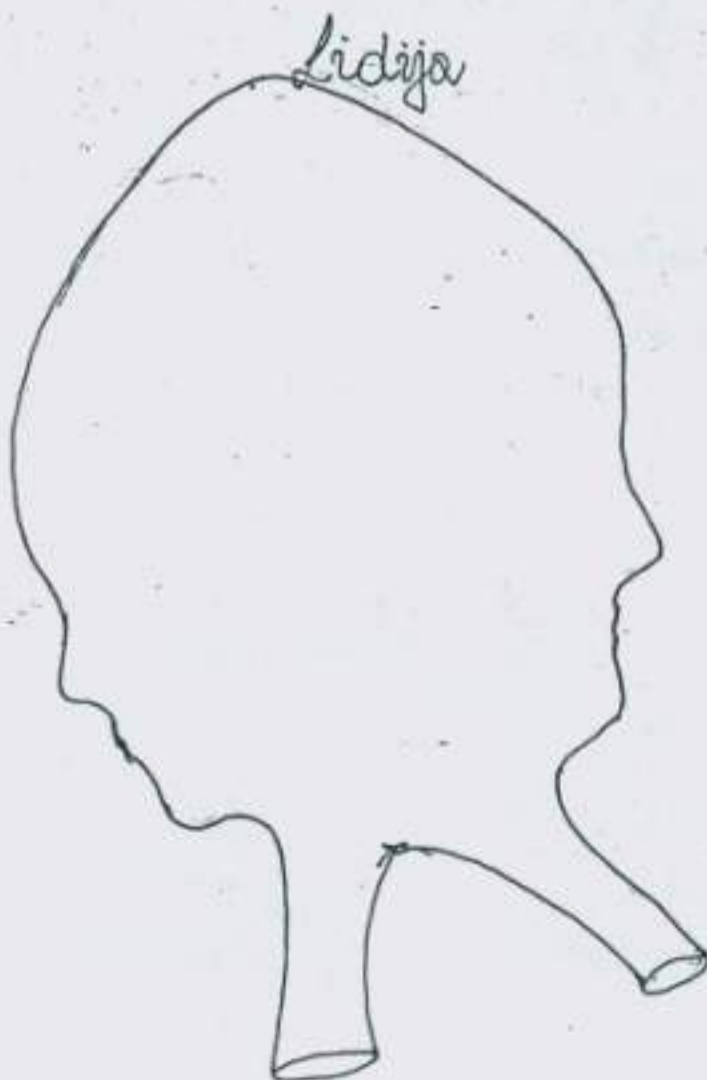
U srcu je tama, u duši je monotonija,

jer sam odavno upala u provaliju

kukuruza koja nepodnošljivo boli,

jer znam da više nikada neću biti

posebna i svoja...

Sanja

ONA

Vidiš li krug oko sebe?

Da li mi veruješ?

Da li misliš svojim svim ćelijama ili svojom glavom?

Vidiš li negde sebe?

Ona, moja zvezda, moja krv...

Ona se više ne smeje...

Gleda me sažaljivo i tužno sa suzama na licu...

Gleda moju silueta, praznu, tužnu i nevinu...

Ja brojim dane...

Hendikepirana, prazna sam i prepuna rupa.

I ponovo doživljam nirvanu.

Moje srce ne kuca ni za koga.

Više nemam osećanja, ni dušu.

Slepa sam, ne vidim ljude, ne vidim sebe, ni svoj život.

Ja imam samo neprijatelja koji me guši... Otrov i korov, i suze i smrt.

Imam samo ono što nemam.

Smeđe oči, i belo lice i gomilu mana.

Ne osećam pokret, ni promenu.

Ja pokušavam.

Čekam, i brojim te poslednje dane.

Bilo je lepo i teško i prepuno grešaka i razočarenja.

Ma ne bojim se ja, samo se plašim nje, a idem joj u susret.

njom - kojoj niko nije dostupan, tu me je poslala moja drugarica koja mi je srušila nadu.

I pružila nedoživljeno i nestvarno.

I žuto. I zeleno. I crno. I belo.

I kiša. I vetar. I osamnaest.

Još samo malo mi fali.

Ja se i dalje nadam.

I samo ponovo želim krug,

u mojoj praznoj i umornoj glavi.

i želim da ponovo volim...

I budem voljena...

Na nekoj drugoj relaciji.

koja je na drugoj strani svemira.

Sanja

ROĐENDAN OD POLA SATA

Muzika, žurke, rođendani, osnovi su elementi provoda. U "našem" domu došlo je do saradnje između učenika, odnosno stanara i vaspitača, iz čega je proistekao muzički osposobljen kompjuter za žurke koje organizujemo svakog drugog, trećeg, petog... četvrtka.

Međutim, pošto u Internatu nije dozvoljeno slavljenje rođendana često se javljaju problemi. Normalno je da se dešava da neke zapadne rođendan radnim danom i da želi da ga proslavi na karakterističan način uz glasnu muziku, piće, društvo (manje ili više, a obično je više). Pošto je to nemoguće odraditi na regularan način, logično je da će se organizovati na karakteristično neregularni internatski svojstven način. Obično to biva lepo isplanirano, ali obično se završi neplaniranim ukorom, pred isključenjem, ili isključenjem. Sve zavisi od "težine" slavlja, unete količine alkohola, raspoloženja, sudske porote, odnosno vaspitača i još nekih stvarčica, a ishod se svodi na ono "šta ti Bog da!".

noći između četvrtka 07. 03. i petka 08. 03. 2002. pripremila se jedna rođendanska žurka. Na tako lep i popularan praznik "Dana žena" rodili su se moji dobri drugari Danijel zvani Meske i Aleksandra zvana Sandra. Meske je nameravao da proslavi svoj 19., a Sandra svoj 18. rođendan. Plan je uveliko već skovan, gosti obavešteni o mestu i vremenu okupljanja, a piće se "hladilo" na sigurnom. Trebalo je sačekati kraj internatske žurke i otpratiti vaspitače kući, pa nastaviti "party" u sobi 28. U 23:00 vaspitač Brnjoš je na simboličan način objavio kraj osmomartovske žurke, uključivši svetlo, dok je vaspitač Bakoš uz zvuke užičkog kola motao kablove i kupio opremu. To je bio samo jedan korak od onoga što se dugo očekivalo. Sada se čekalo samo jedno, ali nikada da odu... I, najzad, dobili smo zeleno svetlo videvši leđa naših vaspitača uz karakteristično zveckanje Ivicinih (inače, naš noćni vaspitač) ključeva, dok zaključava vrata. Polako, ali sigurno sa poklonima i svojim šoljama u rukama svi putevi su vodili u sobu 28. Na vratima, kao pravi domaćini, dočekali su nas Siniša i Boroja uz srdačnu dobrodošlicu. Iza otvorenih vrata uz osmeh dočekivao je svoje goste, ali i poklone, rođendanko Meske. Vrlo brzo soba se napunila gostima, a "konobar" Pasku vredno je radio. Muzika ne pretarano glasna, ali dovoljno daje čuju i komšije. Nazdravili smo za slavljenike i pevali za njih. Bilo je zaista lepo videti tako složno društvo. Ali lepo kaže narod: "Sve što je lepo, kratko traje". Ubrzo se oko 24:20 pojavio vaspitač Ivica na vratima uz veliko iznenađenje na licu i njegovo karakteristično: "Šta je ovo ovde, društvo?! 'Ajde svi u svoje sobe, 'ajde polazite!" Normalno, svi smo se razočarali što će nam propasti žurka i molili ga da nas pusti još malo, a neki su ga čak i terali napolje, ljuti i pomalo drski. Videvši alkohol, tek tada nije hteo da nas pusti da ostanemo i nije nas se okanuo dok nas sve nije rasterao. Normalno, slavljenici su bili najviše razočarani – logično. Međutim, čuli smo da će se žurka nastaviti, ali malo kasnije – kada vaspitač ode. E, pa to smo mi mislili! "Uhvativši" pojedine učenike ponovo u ovoj sobi vaspitač nije ni silazio dole, dok nije bio potpuno siguran da se više niko neće vratiti. I eto, tako se organizovao i "proslavio" nazovimo to jedan 18. i 19. rođendan u Internatu, o utiscima da ne pričamo jer nema ništa gore nego da te prekinu kada je najsla.

Normalno, da stvar bude još dramatičnija, sutradan se razglas usijao od silne angažovanosti. Najpre je bilo: "Mesaroš Danijel i Stojanov Aleksandra da se jave u vaspitačku" (ili kako vaspitač Brnjoš voli da kaže: "Traženi su u vaspitačkoj!" kao sa poternice , pa da se traže), a posle njih svi ostali koji su bili na rođendanu. Nije mi samo jasno kako su uspeali tako brzo da saznaju sve, ali baš sve! Svi su morali da pišu izjave i vaspitačka je ubrzo bila zatrpana papirima. Neki su dobili kazne i ukore, ali taj strah nikako nije bio veći i nikako nije mogao da nadjača ono silno razočarenje u slavljenicima i gostima te večeri. Ovaj Internat koliko god bio dobar zbog društva i pojedinih korisnih stvari koje u njemu naučimo i dalje nosimo istovremeno je i kavez za nas koji smo puni energije, delja i elana. da bi mogao da funkcioniše normalno i da kontroliše svu ovu masu mladih ljudi mora postojati neki red i zakon. Tu se normalno mi i zakon nikako ne ukrštamo niti dotičemo te često i stradamo. Ali, ko zna zašto je to dobro ili loše?! Zato: ako "želite" da proslavite svoj "najduži rođendan" (od pola sata) i ako želite da vam ga neko upropasti, prekine i otera sve goste, onda ga slobodno slavite u Internatu, jer neće se desiti ništa suprotno, verujte mi!

A vi što "ne želite" ovako "dobro" organizovan rođendan, bolje već počnite da tražite neko bolje mesto van Internata i provedite ga lepše od Mesketa i Sandre, što vam želimo od srca i oni i ja!

Pogledom na gore lutam kroz vreme

Putujući na vetru za oblacima, bežim iz crne lopte koja je zaokupirana gomilom slojeva štetnih za vreme, mesto i mene.

Prolazim pored statua koje se krecu, gazim po ispupčinama i rupama pokušavajući da pređem nivo. Okolo vrebaju mačevi zlonamere, šikljaju varnice a u centru svih zbivanja nepomično stoji trougao u kojem se nalazi jedna duša. Tri kraka, puta, simbola su deo tog trougla i mene. Krak na kojem sam sada je zemlja, iskem u nju i stopalom pokušavam da dohvatim dno kojeg se svako plaši. Korenje izobličene istine koje mi mnogi poklanjaju zelim da istrebim zdravim telima, razumom i čistim dušama. Hoću gore, zelim drugu putanju, drugi krak, mir nebeski. Žudim da se izjednacim sa tobom, da pratim tvoj trag, postanem deo tebe. Hoću da me vodiš u tvoj zabranjeni grad. Pošalji mi mapu, spoznaću je, utoli mi glad, prepisi mi recept tvog napitka, spasi me bede, pomoz mi! Zarobi me i uvedi u noć neprimetno i tihim šapatom pričaj mi bajku, jer želim da osetim toplinu i zaštitu od sebe same. Pokaži mi svoje ulice, svaku zvezdu koja ti je drug, provedi me kroz vreme, uvedi me u raj i krilima svojim primi me u zagrljaj. Drži me čvrsto, plašim se šuma, pevaj mi tiho ptičijim zvukom, zavoli me polako i postani mi sluh. Osećam da smo blizu, širim ti ruke, dodji i prodji, uzmi me ili ostavi... Znam da me čuješ, ziviš oko i u meni, zato počuj ove reči!

*Živim za dan sastanka našeg,
želim da svane i ovaj dan,
da nijedno od nas ne postane san.
Hoću na nebo,
ali ne i kraj!*

Na trećem kraku stoji natpis 'ZABORAV' u kojem je smeštena prošlost u kojoj ima smeha i plača, dobra i zla, svetla i tame, čoveka i stvora. Ne znam šta, ko, gde i kada, sada ili negde ostaće u uglu 'zaborava' i uvek će pokušavati da se probije, ali moje srce je jače od bilo koje sile koja želi da istrči u svet tame.

Tišina govori sve, boriti se za nju čovek ima pravo, umiriti se i uskliknuti neosetiti kraj već prepustiti se u raj.

4.4.02 18:12

Milica

HOĆEMO LI NA DEBATU?

Srednjoškolski debatni klub je mesto koje okuplja mlade i komunikativne ljude spremne da dokažu nedokazivo, da iznesu svoje stavove i da razmrse čvor. Ali, šta je u stvari debata? Debata predstavlja susret dva tima od kojih jedan osporava, a drugi podržava neki iskaz (temu debate). Za dokazivanje pronalaze argumente i osporavaju argumente suprotne strane. Svaki od timova ima tri člana, koji se nazivaju debaterima. Svaki član ima svoju ulogu.

Inače, poštuju se tri principa: učenje, poštenje i uvažavanje protivnika.

U debati prvi govornik ima zadatak da predstavi ceo slučaj i naravno, da iznese stav svog tima. Drugi govornik razrađuje temu, odnosno argumente, ali on istovremeno pobija argumente drugog tima. Treći govornik zaključuje slučaj i daje završnu reč. Između govornika postoje unakrsna ispitivanja kako bi se dobilo što više podataka, da bi se suprotstavilo što više argumenata. Takođe, u toku debate svaki govornik ima određeno vreme govorenja, što je vrlo važno. Debatuje se na turnirima ili takmičenjima. Tada se okupljaju polaznici iz mnogih gradova i međusobno odmeravaju stečeno znanje. I ovde postoji čitav niz pravila koje moraju znati i takmičari i njihovi treneri. Tokom zimskog i letnjeg raspusta organizuje se debatni kamp. Suština ovog programa je učenje, debatovanje, istraživanje i, što je najvažnije druženje sa srednjoškolcima iz drugih gradova.

Prema tome ukoliko ste otvoreni i komunikativni, a pri tome želite da logički i kritički razmišljate, da vešto i brzo organizujete svoje misli, da steknete više samopouzdanja, da steknete eleganciju jezičkog izraza, a pre svega da se družite i da steknete nove prijatelje oprobajte se u debatovanju. Debata je dobra i za one koji su stidljivi, manje spretni sa rečima i oni koji nemaju dovoljno argumenata da se suprotstave roditeljima i profesorima. Pa izvol'te na DEBATU!

Marijana

pročitali smo umesto vas:

MOBILNI TELEFONI (NE) ZRAČE?

Dugotrajna izloženost zračenju mobilnih telefona je štetna! Međutim da bi se to dokazalo naučno istraživanje mora da se podvrgne nekim univerzalnim pravilima. Nažalost, sve je više naučno – stručnih istraživanja čije rezultate interpretiraju laici. Veliki deo nauke oslanja se na metodu postavljanja hipoteze i njeno dokazivanje. Tako odnedavno GSM svetom kruži hipoteza da mobilni telefoni zagrevanjem možda i ne oštećuju tkivo, već ćelijsku DNA. Ono što je sigurno jeste da do danas niko nije dokazao da je čak i dugotrajna upotreba mobilnog telefona štetna. Dokazano je samo to da svaki GSM telefon tik uz glavu svojim zračenjem zagreva okolno tkivo. Kancerogene promene, kojih se većina korisnika mobilnih telefona najviše pribojava, nisu naučno dokazane, a po svojoj prilici neće ni biti. To se dešava samo kad' razgovarate, a vrednost SAR – a može biti različita u zavisnosti od jačine signala, udaljenosti od bazne stanice, prirodnih prepreka itd. Telerfon će svaku osminuu sekunde zračiti maksimalnom snagom. Sva elektromagnetska (EM) zračenja čija je dužina talasa veća od X – zraka (čijem ste delovanju izloženi pri snimanju na rendgenu) nemaju dovoljno energije da izazovu jonizaciju tkiva. Dakle, s' te strane možemo biti mirni, jer samo zračenja čija je frekvencija iznad ultra – ljubičastog i vidljivog dela spektra prouzrokuju direktne kancerogene promene.

Mnogo je dilema u vezi s' uređajima za telefoniranje slobodnih ruku. Oni, istina, najčešće smanjuju zračenje za 10 do 90 %, ali ga u određenim pozicijama mogu i utrostručiti. Na primer, kada pomičete kabl koji spaja telefon sa slušalicama, količina zračenja se bitno menja, tako da u određenim položajima on ponekad postaje antena kojom se zračenje usmerava ka uvu korisnika. Srećom, svi kvalitetniji kompleti ove vrste imaju i po nekoliko apsorbera EM zračenja koji skoro potpuno smanjuju ozračivanje.

Stoga, savet glasi: kupujte samo najkvalitetnije – jeste skuplje, ali vredi.

ZANIMLJIVOSTI IZ DOMSKOG ŽIVOTA – IZ KNJIGE DEŽURSTVA

20. 01. 2002. - Isidora Sekulić, zarobljena na panou oglasne table pored BIBLIOTEKE još davne 1998.g., doživela je slobodu zahvaljujući maestralnoj intervenciji majstora Stevice.

08. 02. 2002. - Postavljena dva bela panoa za poruke , protiv psovanja po zidovima «Lepše je sa kulturom» (panoi nestali bez traga ostala poruka «Uaaaa HETIN»!

13. 02. 2002. - Žurka povodom dana zaljubljenih «Šta je život bez sjaja ljubavi» Birani mis Burnjaković Blaženka i mister Darko Čolović.

17. 02. 2002. – Posle dužeg bolovanja stigla nam je Terbec Rodika (kao nova).

21. 02. 2002. – Od ovog četvrtka pa nadalje svake srede i četvrtka svoje jedino mesto za učenje ustupamo Romima da bi vežbali folklor i bolje se integrisali u sredinu.

23. 02. 2002. – Izbegnut požar hitnom intervencijom noćnog Ivica i majstora – zatvorili su ventil za plin.

07. 03. 2002. – Žurka dozvoljena ; Žurka NE dozvoljena.

18. 03. 2002. – Konačno počele pripreme za Domijadu.

19. 03. 2002. – Počeo turnir u malom fudbalu.

25. 03. 2002. – Dejan, Alen i Danijela dobili « obavezno učenje» uz nadzor vaspitača.

01. 04. 2002 – PONOVO Konačno počele pripreme za Domijadu.

01. 04. 2002. – Dežurna vaspitačica Ljilja preduhitрила majstora i Zorki sredila krevet.

- Neuhvatljivi i jaki momci, hrabri R.M. i R.K. čestitali l. april vaspitaču Gaji i vaspitačici Sladji vrlo originalno i duhovito – ručno okrenuli njihove automobile u suprotan smer

03.04. 2002. Finale turnira u fudbalu: III mesto – Teletabisi

II mesto – Četnici

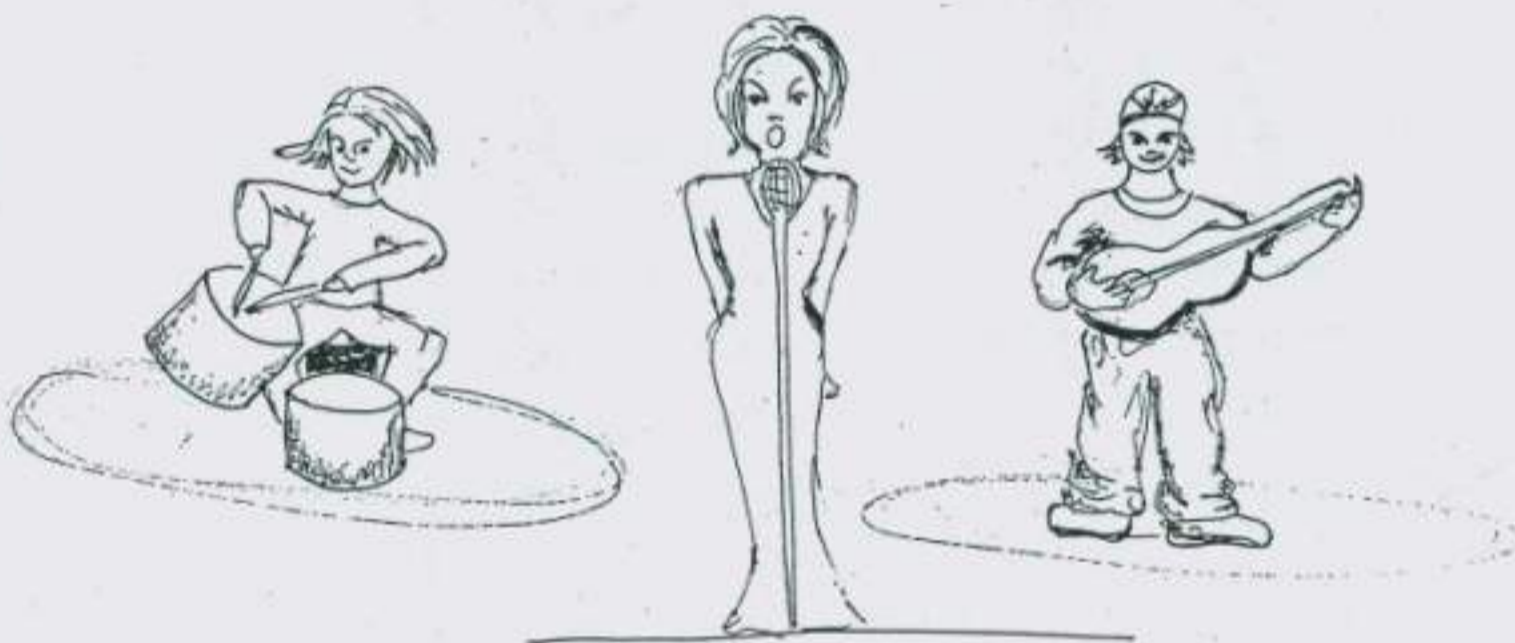
I mesto – Inter

Pripremili smo za domijadu

«Ladja me čeka i ja moram poći. Oduvek tako beše, da ljubav ne spoznađe dubine svoje sve do časa rastanka. Ali pre no što odem progovorimo o istini našoj, podarimo je jedni drugima inašoj deci a ona deci svojoj, te neće iščeznuti»

Ovim rečima PROROK se obraća publici i krugu svojih mudraca koji će zajedno sa njim progovoriti mudročću i istinom o »deci«, »radosti i žalosti«, »prijateljstvu«, »govoru« i »samospoznaji«. Prelepe stihove Halila Džubrana iz zbirke poezije «PROROK» pripremila vaspitačica Ljilja a govoriće ih: Šovljanski Jelena, Buljin Milena, Egić Tijana, Milaković Marijana i Gverić Duško.

Muzičari će sigurno nastupiti!!!

POHVALJUJEMO

viteški gest br.2

Ivana Župunski

pronašla novčanik sa dinarima, markama i ličnim dokumentima i sve vratila vlasniku.

Redakcija: ovaj broj redakcrali-tekstopisci: Ceca, Lidija, Ivana, Sanja, Marjana, In-ka. U kompjuter uneli Jelena, Dragana, dve Ljilje. Sve to izmučkao Miki. Likovno opremila Dijana. Nadgledala, požurivala i zanovetala Slađa. P.S. za sve je ipak najzaslužnija Ljilja.